

Den Gode Herden – fjärde påsksöndagen

”Vad skall vi göra?” (Apg 2:37), frågade folket i Jerusalem Petrus och fick svaret: ”omvänd er”. Samma fråga och samma svar återkommer genom hela historien, både för var och en personligen och för hela mänskligheten. Idag när kyrkan firar den fjärde påsksöndagen som den Gode Herdens söndag blir denna dialog helt konkret. Som Kristi lärjungar låter vi oss ledas i allt genom honom som är våra ”själars herde och vårdare” (1 Pet 2:25). I stort som smått har Jesus Kristus denna omsorg och vård om oss och vill visa oss hur vi skall leva vårt liv. Han vill hjälpa oss att göra det som är gott och sant. Han vill leda oss steg för steg genom livets labyrint. Därför är det så viktigt att vi försöker leva i ständig dialog och relation med honom, så att vi lär oss att känna igen hans försynte röst och följer hans diskreta råd. Genom uppenbarelsen och kyrkans tro har vi naturligtvis fått den grundkunskap som allt bygger på. I Bibeln ser vi hela tiden att ”Herren är min herde” (Ps 23:1). Gudsfolket, både i det Gamla och Nya Testamentet, har samme Herde som kärleksfullt och med fast hand leder det på vägen. I kyrkan ser vi hur denna herdefunktion blir tydlig i påven, den apostoliske Överherden, och alla biskopar, präster och diakoner, som i all ödmjukhet får förvalta herdeuppdraget.

Denna grund som vi fått genom uppenbarelsen och kyrkan behöver vi alla. Men vi behöver också den personliga och djupa kärleksföreningen med Kristus som vår Herre och Herde. Varje ögonblick i vårt liv ställs vi på prov och måste fråga: ”Vad skall vi göra?”. Ofta lever vi på ytan och handlar helt automatiskt utan att reflektera. Vårt eget liv och hela världens liv skulle se mycket annorlunda ut, om vi verkligen ställde denna fråga till honom som är vår herde. Vi måste lära oss att lyssna lyhört på hans försynte, men samtidigt bestämda ledning i vårt liv. Det är något stort och underbart när det går upp för oss, att vi har fått vår mänskliga frihet för att vi skall göra Guds vilja och förändra världen – och det svåraste av allt, oss själva - till det bättre. Som får i Jesu heliga fårhjord får vi efterfölja honom i allt vad vi gör. ”Fåren följer honom därför att de känner igen hans röst” (Joh 10:4). Att be är framför allt att lära sig lyssna och känna igen Jesu röst djupt inom oss. Då får vi ett slags sjätte sinne, som gör att vi anar oss till hur vi skall handla även i komplicerade valsituationer.

”Du som genom jordisk nöd leder oss till himmelsk glädje och gemenskap”, så bad vi i dagens kollektbön. Den Gode Herden leder oss genom detta livet och fram till det eviga livet, vår slutdestination. Därför gäller det att låta sig ledas och undervisas av honom, så att vi väljer rätt väg och handlingssätt. Vi får ständigt omvända oss på nytt och börja om, när vi märker att vi har fastnat i oss själva, i vår synd och svaghet. Vi har fått ”den helige Ande som gåva” (Apg 2:38). Genom Andens impulser och inspirationer till vårt samvete leder den Gode Herden oss på

barmhärtighetens och rättvisans väg. Ständigt på nytt måste han samla sina ofta förvirrade får och föra dem in på den rätta vägen. Som får i hans hjord måste vi vara beredvilliga att ställa om kursen och inriktningen på vår väg. Vi står ständigt inför små och stora vägval. Därför är denna fråga ”vad skall vi göra?” ständigt lika aktuell. Också i en till synes händelselös och passiv period av vårt liv, som många just nu har hamnat i under corona-krisen, får vi ställa oss denna fråga. Då kan vi till vår glädje och förvåning upptäcka nya och spännande möjligheter. Även om vi inte kan gå till kyrkan, kan vi fördjupa vårt böneliv och tränga in i Bibelns värld. Även om vi inte kan gå och shoppa, kan vi ge våra pengar till dem som behöver det bättre. Även om vi inte kan besöka våra vänner, kan vi ringa och försöka försona oss med våra ovänner. Valet är vårt. Vill vi följa den Gode Herden, öppnar sig en underbar och spännande värld av möjligheter.

En sak vill jag be er alla om idag på den Gode Herdens söndag. Denna söndag är också en bönedag för kallelser till det vigda ämbetet. Kyrkan behöver goda präst- och ordenskallelser. Vi får de präster vi förtjänar, brukar man säga. Vi behöver helgade själasörjare och trofasta församlingsherdar, som i den Gode Herdens efterföljd ödmjukt leder hjorden i hans namn och efterföljd. Så vet ni inte vad ni skall göra idag, be då den Gode Herden om kallelser. Det kan bli början till något nytt. Det kan förändra vårt liv.